

er det andet end noget overleveret, som man her uden at tilsigte nogen virkelig Gavn giver ny Lovsform? Mig forekommer det egentlig, at hvis der skal følge nogen Virkning deraf, kunde man snarest frygte, at der skulde blive en større Lethed hos Domstolene til at domfælde til Livsstraf, naar denne Bestemmelse er der, end naar den ikke er der. I ethvert Tilfælde er det et Middel til at svække Ansvarret hos Domstolen, der fælder den endelige Dom. Man maa haabe, at enhver Domstol maa staa mod Fristelserne, men det er altid det retteste at holde Ansvarret rent. Der er jo altid Løjlighed til en Indstilling til Benaadning, og den Slags Sager ere jo aldrig saadanne ubemærkede Sager, at man skulde frygte for, at der ikke, hvor der er nogen som helst Anledning dertil, bliver indstillet til Benaadning. Absolut at fordre, at en Livsstraf ikke kan blive udført, uden at Dommen er forelagt Kongen, ser jeg ikke nogen tilstrækkelig Grund til.

Den Bestemmelse, som ogsaa det foreliggende Lovforslag om Strafferetsplejen har, at en Højesteretsdom kan forandres, forekommer mig heller ikke her at være ret tiltalende, men jeg kan dog bedre forsone mig med den her, end jeg kan paa den borgerlige Retsplejes Omraade.

Naar en følgende Paragraf, nemlig § 400, indeholder Bestemmelser om Omkostningerne i Straffesager, vilde jeg gerne ønske, at man indførte den ny Regel, at Omkostningerne i offentlige Sager blev satte til et bestemt Beløb. Der kan sikkerlig ikke være nogen praktisk Hindring derfor. Heller ikke Omkostningerne i de private Sager blive opgjorte paa Hvid og Øre, men blive næsten altid ansatte til et rundt Beløb, et anslaaet Beløb altsaa, og der vil intet være til Hinder for, at ansætte Omkostningerne i offentlige Sager til et med Forstand og Overvejelse anslaaet Beløb, et bestemt Beløb, i Stedet for som nu til et ubestemt. Det vilde have forskellige Fordele ved Sagernes Ekspedition.

Sluttelig vil jeg nævne en Bestemmelse, som jeg tillægger ikke saa ganske ringe Vægt, nemlig Bestemmelsen om, hvem Bøderne skulle tilfalde. § 405 lyder kortelig saaledes: „Bøder, som paalægges i Medfør af denne Lov, tilfalde Statskassen“. Det finder jeg er en ganske fortrinlig Bestemmelse, en Bestemmelse, der afviger overordentlig fra den nuværende Tilstand. Men desværre finder jeg, at denne Bestemmelse er ikke forenelig med en foregaaende Paragraf om Bøder, nemlig § 316, thi der staar, at Bøder paa 20 Kr. og derunder,

som vedtages i Sager, der omhandles i det paagældende Kapitel, skulle tilfalde uden for København Retskredsens Politikasse og i København Fattiggassen for Stadsrettens Afdelinger for Straffesager. Jeg ser i Kommissionens Motiver, at § 405 er tilføjet senere, og jeg maa formode, at man ved denne senere Tilføjelse har overset § 316. Men det faar nu at være, hvorledes det vil, saa er det efter min Mening ubetinget saaledes, at Forslagets § 405 er en gylden og rigtig Bestemmelse, og den, som vi skulle have gennemført. Det er skadeligt for Haandhævelsen af Retten, at Bøder tilfalde nogen som helst Indretning eller Kasse af hvad Navn nævnes kan, hvori Dommeren har nogen som helst Interesse. Jeg vil ikke sige for hans egen Pung, det eksisterer ikke, men for hans Sympati eller Antipati, hans Medfølelse eller Uvillie, og det er det, som i ret udstrakt Omfang er Tilfældet for Øjeblikket. Det er noget, som baade Befolkningen og Dommere have et aabent Øje for, og vi ere sikkerlig modne til at afskaffe hele dette Uvæsen. Politikasserne over det hele Land tilfalder der en umaadelig Mængde Bøder, og efter deres Anvendelse have Politikasserne en betydelig Interesse for det udøvende Polit, og efter den blandede Domsindretning, vi hidtil have haft, derigennem for Dommerne, der tillige ere administrative Embedsmænd; ogsaa efter Gennemførelsen af de Lovforslag, vi nu behandle, ville de have betydelig Interesse for de Politibetjente, hele det Personale, der skal hjælpe Domsmagten. Dette er ganske forkert. Bestemmelsen i Udkastrats § 405 om, at Bøderne skulle tilfalde Statskassen og ingen anden, er absolut rigtig. Naar § 316 har villet bibeholde Bøderne for Politikassen, er dette for øvrigt ganske vilkaarligt, thi i mange mindre Straffesager tilfalde Bøderne andre Kasser. Naa, det har ikke saa stor Betydning; de fleste Bøder, som ikke tilfalde Statskassen, tilfalde dog Politikasserne; det er Bødetilfaldet til Politikassen, som der er Trang til at afskaffe, og dermed tillige Bødetilfaldet til alle andre Kasser end Statskassen. Nu maa man naturligvis sige, at Politikassen saavel som andre Kasser, hvem Bøder tilfalde, de fattiges Kasse, Kassen

Rettelse.

Sp 1366, L. 14 f n.: „Danske Lov 1—2—3“, læs: „Danske Lovs 1—2—2“.